

Ξελασκάρω

ξελασκάρω, ρ. [<ξε- + λασκάρω], ξελασκάρω· έχω ελεύθερο χρόνο μετά το πέρας της εργασίας που έχω αναλάβει, ή ελευθερώνομαι από την πίεση διάφορων ασχολιών μου: «μόλις ξελασκάρω απ' τη μετακόμιση, θα 'ρθω να σε δω || μόλις ξελασκάρω απ' τις υποχρεώσεις μου θα σε βοηθήσω»· βλ. και λ. λασκάρω·

- μου ξελασκάρει η βίδα ή ξελασκάρει η βίδα μου, βλ. λ. [βίδα](#)·

- ξελασκάρω απ' τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- του ξελάσκαρε βίδα ή του ξελασκάρισε η βίδα ή του ξελασκάρισε μια βίδα, βλ. λ. [βίδα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας